

Dr. William Luther Pierce III.

IZABRANI TEKSTOVI

Dr. William Pierce, najpoznatiji i najutjecajniji američki bijeli aktivist, pisac i organizator umro je 23. srpnja 2002. godine u 12:00 sati od karcinoma u svojoj planinskoj kući u Mill Point, Zapadna Virginia. Pierce je bio vođa *National Alliance* – NA (Nacionalni Savez), najveće probjelačke organizacije u SAD. Nakon što mu je konstatirana zloćudna bolest smješten je u bolnicu u Lewisburgu, a potom je prebačen u Beckley gdje je boravio nešto duže. Operativni zahvat i početno liječenje davali su malo nade u oporavak i zbog toga je zahtijevao da se o njegovom zdravstvenom stanju ne govori. Ipak bolest je vrlo brzo napredovala. Liječenje koje je uključivalo i dijalizu bubrega moglo mu je produžiti život, ali i ne potpuni oporavak. Zbog toga je prekinuo liječenje i vratio se u svoju kuću koja je ujedno bila i glavni stan *National Alliance*, kako bi završio planove za budućnost cjelokupnog pokreta čime bi svom članstvu ostavio u nasljedstvo moćnu i jaku organizaciju.

Pierce je rođen 11. Rujna 1933. godine u Atlanti, Georgia. Njegov otac **William L. Pierce II** rođen je 1892. u Christiansburgu, Virginia a majka **Marguerite Farrell** je rođena u **Richlandu, Georgia** 1910. Mladost je proveo na jugu, najviše u Texasu gdje je, zajedno sa bratom **Bryanom**, kraće vrijeme bio u vojnoj školi. Njegova prva ljubav bila je znanost, posebno kemija. Još kao dječak radio je pokuse iz kemije u garaži i podrumu kuće svojih roditelja. Time se nastavio baviti, u svojoj radionici, skoro do kraja života.

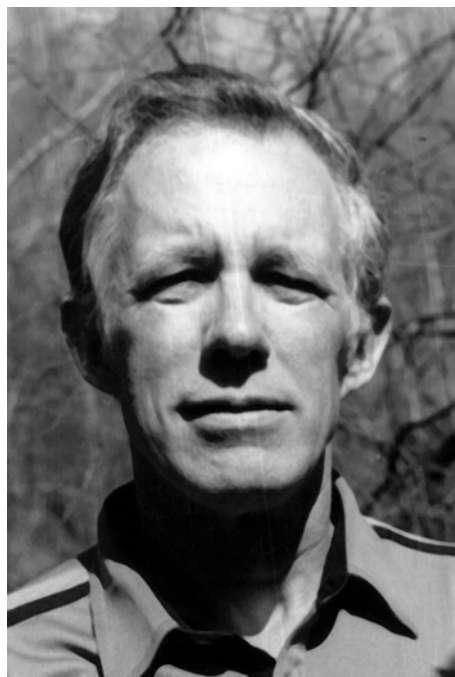
Također je imao, poput svojeg oca, veliku strast za letenjem. U kolovozu 1958 dobiva privatnu letačku dozvolu, baš na svoj 25. rođendan. Osobno je obnovio motor aviona Taylorcraft L-2 te letio njime od El Monta (California) do Denvera (Colorado). Osim letenja imao je i strast prema planinarenju i oružju. Bio je vrlo prisno povezan sa prirodom i uvijek je proučavao njezine zakonitosti. Upravo se tu javljala njegova ideološka svijest.

Pierce je diplomirao fiziku na sveučilištu Rice u Houstonu, Texas 1955. Kratko vrijeme je radio u Nacionalnom laboratoriju Los Alamos, da bi se potom upisao na sveučilište Colorado gdje je stekao zvanje profesora. Na istom je sveučilištu 1962. doktorirao fiziku. Od 1962-1965. Radi kao predavač na Oregon State University. Nakon početne nezainteresiranosti za

političke događaje, ubrzo postaje rasno i politički svjestan, te se priključio organizaciji *John Birch Society*. Njegovo političko razmišljanje se radikaliziralo, pa je napustio posao sveučilišnog predavača i intenzivno je počeo proučavati materiju vezanu za politiku, europsku povijest, o rasnim različitostima i o ostalim bitnim temama. 1966. godine napisao je opširno pismo **George Lincoln Rockwellu**, vođi *American Nazi Party* (A.N.P.), čovjeku za kojeg je osjećao da je najviše napravio za Bijele Amerikance. Rockwell mu je odgovorio, također, opširnijim pismom koje je imalo veliki utjecaj na njegov daljnji život i političku djelatnost. Od tada je Pierce imao običaj da osobno odgovori na svako dobiveno pismo i tog načela se pridržavao do kraja života, jer je bio uvjeren da mnoge ljude može potaknut na aktivizam, ako im osobno odgovori na sva njihova pitanja. Iste godine Pierce se preselio u Washington. Iako se nije zvanično učlanio u A. N. P. bio je blizak sa Rockwell-om i uređivao je stranačko glasilo "*National Socialist World*". Nakon atentata na Rockwella 1967. godine, nastavio je surađivati sa strankom koja je promijenila ime u *National Socialist White People's Party* (N.S.W.P.P.) i postao je njen službeni član. Tijekom 1970. godine napustio je N.S.W.P.P. i priključio se *National Youth Alliance* koju je osnovao **Willis Carto**.

Neprestane svađe dovele su do raspada N.Y.A. i u veljači 1974. godine Pierce je utemeljio organizaciju *National Alliance*.

Ubrzo je počeo izlaziti organizacijski časopis "*ATTACK!*". U travnju 1978. ime časopisa se mijenja u "*National Vanguard*". U časopisima "*ATTACK!*" i "*National Vanguard*", Pierce je ugradio ideološki temelj za *National Alliance*. Najznačajniji članci su ponovo objavljeni 1984. u reprint publikaciji "*The Best of ATTACK! And National Vanguard Tabloid*".

Pierce je vjerojatno najpoznatiji kao pisac futurističkih romana "*The Turner Diaries*" i "*Hunter*", koje je izdao pod pseudonimom **Andrew Macdonald**, i koji su postali kulturna literatura među rasno svjesnim bijelcima širom svijeta. Roman je, do sada, preveden na desetak europskih jezika, uključujući i hrvatski.

Tijekom 1985. godine Pierce je premjestio glavi stan N.A. iz Washingtona u Mill Point blizu Hillsboroja, Zapadna Virginia. To je izolirano i slabo naseljeno planinsko područje istočno od Mississippia. Pierce i N.A. počinju raditi na velikom broju projekata usmjerenih na širenje svojih ideja i poruka, zatim na novačenje novih članova i prikupljanja novca neophodnog za financiranje planirane djelatnosti.

Pierce je pokrenuo radio emisiju "*American Dissident Voices*" koja se emitira jednom tjedno. N.A. je sklopila ugovore sa velikim brojem AM i FM radio postaja a također se emitira i na kratkim valovima. Danas se A.D.V. nalazi i na internetu, gdje ga svakog tjedna prati desetak tisuća slušatelja. Dostupni su i transkripti emisija kao i posebna publikacija "*Free speech*".

Također je utemeljio izdavačku kuću "*National Vanguard Books*" za distribuciju političkih i povijesnih knjiga čime je omogućio lakši pristup probijelačkoj literaturi koju je bilo teško nabaviti.

Nakon revolucije White Power glazbe, Pierce uviđa u tome priliku da još više ojača svoj pokret mladim snagama, te 1999. kupuje i obnavlja izdavačku kuću “*Resistance Records*” koja se nalazila u financijskim problemima. Nije ni najmanje upitno da Pierce nije ni bio ni blizu obožavatelj rock ili metal glazbe, ali je bio čovjek koji je prihvaćao promjene interesa generacija, nije nikada dopuštao da ga vrijeme pregazi i da postane nepristupačan mladim generacijama. Znao je da je upravo u mladima snaga pokreta i stoga je promidžbu fokusirao prema njima.

Zbog svojeg rada Pierce je uvijek bio proganjan. ZOG i mediji ocrnjivali su ga na svakom koraku, vlasti stalno provodile istrage i tražile i najmanju mrlju kojom bi ga srušili. Ali nisu uspjeli. Iako je bio svakako nazivan, proglašavan teroristom, ekstremistom, luđakom i fanatikom. Ali William Pierce je samo živio prema svojim uvjerenjima. Uvijek časn, ponosno i produktivno. Nikada nije proveo ni dana u zatvoru niti se na bilo koji način okršio o zakon. Upravo time je osigurao svojoj organizaciji postojanost.

Pred kraj života pozvao je pisca **Robert S. Griffina** da sa njim provede mjesec dana i na temelju tih razgovora Griffin je 2001. objavio jednu nepristranu biografsku knjigu “ *The Fame of a Dead Man's Deeds: An up-close patriot white nationalist William Pierce*“

Prije svoje smrti Pierce je za svog nasljednika imenovao **Erich Gliebe** koji je zajedno sa svojim suradnicima započeo težak i važan posao vođenja organizacije bez svog osnivača i vođe.

Osigurao je da iza njega ostanu sposobni i uspješni, a nadasve uporni ljudi koji *National Alliance* te *Resistance Records* čine svakim danom sve jačim. Njegovo životno djelo živi i danas. Živjeti će vječno, postajati sve jače i na kraju će njegov ideal o konačnoj pobjedi postati stvarnost.

DR PIERCE POČIVAJ U MIRU

Brak i opstanak bijelaca

Još jedan od mojih prijatelja nedavno je prošao kroz traumatičan prekid braka. Razvod je bio težak, zato što moj prijatelj i njegova žena imaju troje male djece. Kada sam razmišljao o svim ljudima koje poznajem, uvidio sam da je više od polovice njih imalo najmanje jedan propali brak iza sebe. Većinu onih koje poznajem, a da nisu imali razvod su oni od preko 70 godina. Pretpostavljam da je otprilike 60 % mojih mladih prijatelja bilo razvedeno jedanput ili više puta. Pretpostavljam i to da se ovo moje osobno istraživanje poklapa s rastućom nacionalnom statistikom o razvodu brakova. Kako vrijeme ide, sve teže i teže je očuvati brakove. Koji su razlozi toga? Zašto se muškarci i žene sve teže međusobno slažu? Razmišljao sam o ovome problemu neko vrijeme i vjerujem da sam shvatio razloge. Neki od razloga opadanja bračne stabilnosti su ekonomski, neki su društveni, a neki su psihološki. Povijesno, brak je temeljen na ekonomskoj činjenici dobro organiziranog rada koji podiže mogućnosti preživljavanja i opstanka. Ako su muškarac i žena radili kao tim, dok bi žena održavala dom pod svojom kontrolom, a muškarac donosio dobra i čuvao dom, oboje bi stekli prednost nad svim ostalima koji bi bili sami i nepovezani, te bi lakše preživljavali i stjecali prosperitet. Ne zaboravimo činjenicu da bi njihova djeca imala više mogućnosti, nego ona od onih nepovezanih. Ovaj ekonomski temelj braka preživio je i ogromne društvene promjene uzrokovane industrijskom revolucijom, ali su ga ekonomski razvoji u ovome stoljeću počeli potkopavati. U zadnjih 60 godina započelo je široko zapošljavanje udanih žena u nekućanskim poslovima, istovremeno su mnogi muškarci shvatili da njihovi prihodi ne mogu održavati obitelj. Kada su zapošljavatelji počeli svoje zaposlenike smatrati običnim i zamjenjivim ekonomskim jedinicama, tada više nisu vidjeli razlog zašto ne bi zapošljavali udane žene, te udane žene s djecom na poslovima koje bi one mogle raditi. Ovakav postupak proširio je broj potencijalnih radnika i smanjio cijenu rada. Tranzicija SAD-a iz industrijske ekonomije u uslužnu ekonomiju u zadnjih 30 godina uvelike je ubrzalo ovu tendenciju smanjivanja postotka zanimanja za koje su potrebni muškarci. Istovremeno postotak udanih žena zaposlenih izvan svog doma naraslo je iz nule od prije 60 godina na današnji nivo od otprilike 70 posto. Tehnika je olakšala održavanje domaćinstva. Drugim riječima, istovremeno nove mogućnosti zapošljavanja za žene značilo je za njih da nisu više toliko ekonomski ovisne o svojim muževima, a muškarci su ženski posao u domaćinstvima počeli gledati kao ne toliko važan kao što je bio; sa svim modernim aplikacijama, muškarac bi i sam mogao imati ugodan život. Uvođenjem socijalne pomoći nakon 2. svjetskog rata značilo je za ženu nezadovoljnu svojim bračnim životom, da ne treba brinuti o svojem zapošljavanju nakon što ostavi muža. Stoljeće prije parovi su imali iste svađe kakve imaju i danas, ali su imali jake ekonomske motive da bi stvorili mir i održali svoju zajedničku uniju. Danas se sve svodi na izjavu: „ja ne moram trpjeti ta sranja“, te rastanak.

Paralelno s ovim ekonomskim promjenama postoje i društvene promjene koje su isto utjecale na brak. Stoljeće prije, kada je većina nas živjela u ruralnim okružjima ili malim gradovima, postojao je jak društveni pritisak na opstanak braka, razvod je bio nešto skandalozno. U današnjim urbanim sredinama društveni pritisak na razvod braka je u potpunosti nestao. Nakon 2. svjetskog rata uspon feminizma i „oslobađanje žena“ uzeo je danak u stabilnosti bračnih zajednica. Feministice su smatrale da su žene esencijalno iste kao i muškarci, osim nekoliko manjih anatomskih detalja i da žene ne trebaju muškarce da bi imale potpune i uspješne živote. Inzistirale su na tome da ih se tretira kao muškarce. Naravno, njihove razloge poduprla je vlast i židovski mediji što je rezultiralo utjecajem i na druge razumne žene. Žene su ubrzo izgubile svoj poseban položaj. Kada su pretpostavile da više nemaju potrebu za

zaštitu i podršku muškaraca, mnogi muškarci počeli su ih doživljavati samo kroz njihov izgled. Odgovor muškaraca je bio da više nemaju posebnu dužnost u podršci i zaštiti žena. Odluke o ostavljanju žene svele su se kao na to da mijenjaju sustanare. Feminizam je uništio tradicionalnu komplementarnu vezu između muškarca i žene, koja se temelji na prirodnim razlikama, te su je pokušali zamijeniti jednakošću koja nije sukladna realnosti. Rezultat ovog propalog pokušaja bio je traumatičan i za žene i muškarce. U mnogim slučajevima prirodna sklonost zamijenjena je neprijateljstvom na objema stranama. Mnogo žena postalo je manje ženstveno, mnogo muškaraca postalo je manje muževno. Ovo je stvorilo kaos u instituciji braka. Što učiniti onda?

Dugoročno, instituciju braka možemo učiniti opet zdravom samo nakon što izliječimo društvene i ekonomske probleme u našem društvu. Jedna od najlakših stvari koje možemo učiniti je zaustaviti vlast da prestane promovirati pogrešnu i destruktivnu doktrinu feminizma. Kada naša vlast, naše škole i naši mediji savladaju to da su muškarci i žene različiti i komplementarni članovi našeg društva i da imaju temeljno različite uloge koje moraju ispunjavati, biti ćemo daleko naprijed. Popravljanje ekonomskih problema koji uzurpiraju brak biti će mnogo teže. Teško je izvući žene iz tvornica i ureda, te ih vratiti nazad u domove zbog toga što je većina obitelji stvorila način života koji zahtjeva dva primanja. Jedan od razloga zašto su naše bake mogle ostajati kući i odgajati djecu umjesto da ih kao danas ostavljaju u dječjem vrtiću prije odlaska na posao je to što su naši djedovi tada mogli zaraditi dovoljno da uzdržavaju svoju obitelj. Ne moramo se vratiti na stare načine življenja, ali moramo gledati naprijed u izgradnji novoga društva u kojem su ekonomska i zaposlenička politika u službi glavnoga cilja, a to je promicanje rasnog i duševnog zdravlja naših ljudi. Jedna stvar koju možemo učiniti jest riješiti se vladinih programa socijalne pomoći – bonova za hranu, subvencioniranih renti, svega. Niti bi milostinja trebala biti alternativa radu. Karijera ne bi trebala biti toliko atraktivna i dostupna alternativa braku za mnoge mlade žene danas. Jednostavna izmjena vladinih mjera za zapošljavanje žena i zabrane poslodavaca da zapošljavaju koga god žele moglo bi pomoći. Ne trebamo vladine ispravke da bi učinili brak opet zdravim. Moramo samo zaustaviti vladine programe koje ga čine nezdravim. Bez feminističke propagande i miješanja vlasti, instinkti muškaraca i žena će učiniti svoje i vratiti stvari na svoje mjesto. Njihove nasljedne i različite prirode nanovo će se vratiti i potvrditi. Možda ne možemo učiniti sve tako usklađenim kao stoljeće prije kada je većina nas živjela u manjim zajednicama, ali ih možemo učiniti mnogo boljima nego što su one danas. Mnoge od žena vjeruju da apsolutno moraju biti piloti borbenih zrakoplova ili direktori korporacija ako to žele. Ja samo kažem da ih ne trebamo toliko zasipati propagandom da bi ih uvjerali da je to što moraju biti. Ne bi trebali postojati zakoni koji im daju prednost u postajanju direktora. Vjerujem da institucija braka može tolerirati nekoliko ženskih korporacijskih direktora, ali ne toliko koliko ih ima danas. Jednu stvar moram priznati, bilo bi mnogo lakše učiniti ništa, ostaviti stvari onakvima kakvima jesu. Ali, ostavljanje stvari kakvima jesu sada nije prava opcija. Ako ne učinimo ništa, naš narod će izumrijeti, naša rasa će nestati i zemlju će naslijediti divljaci i degenerirani iz nebjelačkog svijeta. Stopa nataliteta bijelih žena je daleko ispod zamjenskog nivoa. Svake godine sve je manje bijelih ljudi. Bjelačka stopa nataliteta opala je ispod potrebnog nivoa za nadomještanje gotovo iz istih razloga zašto se rast razvoda povećao.

Što je više žena odlučilo otići raditi i napustiti dom, odlučile su imati i manje djece. Djeca su teret majkama koje imaju posao s punim radnim vremenom. Djeca mogu sniziti očev standard života. Još gore, one žene koje polaze za feminističkom propagandom, one koje radije biraju karijeru umjesto majčinstva su one najbistrije i najsposobnije, one koje bi najviše trebale imati djecu i nastaviti svoje gene kroz sljedeću generaciju. Tako da nemamo puno izbora, ili ćemo

početi odgajati više bijele djece ili ćemo umrijeti. Naša rasa i naša zemlja. Učiniti ćemo ono što moramo. Ne želimo biti nepopularni, ne želimo da nas itko mrzi, ali budu ako će morati. Oni koji će nas mrziti će biti oni koji mrze naše ljude i žele im smrt, ili oni koji su postali toliko centrirani sami na sebe, previše individualistički, toliko otuđeni i bez korijena da ih nije briga što će se dogoditi sa našim ljudima, sve dok ih to osobno ne zasmeta. Neka nas mrze. To je znak časti, znak razlikovanja. Ako želimo imati nadu da instituciju braka učinimo opet zdravom, ili nadu da podignemo stopu rodnosti bijelaca i nadu da naši ljudi neće izumrijeti onda moramo zadobiti za sebe veći utjecaj; veći od onoga kojeg naših neprijatelja koji imaju na naše ljude. Jedini način da u tome uspijemo je da izgradimo svoj vlastiti medij za komunikaciju s našim ljudima. Naš zadatak je uvjeriti ih da progovore, uvjeriti ih da se oglase o svojim brigama, da se prestanu zastrašivati od strane onih koji žele uništiti naše ljude, te učiniti sve da što više naših ljudi razmišlja o ovim stvarima. Toliko je naših ljudi danas zauzeto, omotano u svoje vlastite brige da ne vide što se događa našem društvu i da razmišljaju o tome, da shvate dugoročne posljedice. Posljedice za njihovu djecu i unuke. Vjerujem da, kada shvate te posljedice, dijeliti će moju zabrinutost. Mi moramo nastaviti razgovarati s njima, razgovarati sa sve više njih. Mi moramo naš program staviti na sve više radio stanica i sve više publikacija koje će čitati sve više i više ljudi. Sve ovisi o tome. Vi možete pomoći. Nadam se da hoćete.

Jednakost - čovjekova najopasnija zabluda

Sve rasne razlike su ili genetičke (nasljedne, urođene) ili kulturološke (uvjetovane od strane društva nakon rođenja). Ove druge mogu biti promijenjene ili eliminirane prisilnim društvenim promjenama; prethodne su neovisne od ljudskih zakona i običaja, osim kroz period mnogih naraštaja. Primjeri kulturoloških značajki koji se razlikuju od rase do rase su načini govora, stilovi odijevanja i osobna njega. Ako su crnci i bijelci prisiljeni živjeti zajedno od rođenja, pohađati iste škole i biti izloženi upravo istim kulturološkim utjecajima, oni će odrasti govoreći i odijevajući se na sličan način. Čak i crnci koji su odrasli u plemenskim zajednicama u Africi kojima je običaj iskrivljavati svoje uši ili usne velikim drvenim čepovima te mazati svoju kosu kravljim izmetom u cilju privlačenja crnaca suprotnog spola, lako će biti istrenirani da usvoje bjelačke standarde osobne higijene i njega. Činjenica je da je većina važnih rasnih razlika genetička a ne toliko kulturološka. Boja kože i oči, izgled lica, oblik lubanje, proporcije kostiju, raspored tjelesnih masnoća, veličina zubi, oblik čeljusti, oblik ženskih grudi, struktura kose su jedine vidljive genetski određene tjelesne karakteristike koje se razlikuju po rasama. Iza navedenog je cijela biokemijska konstitucija i razvoj pojedinca. Postoje velike rasne razlike u krvi, u funkciji žlijezda i psihološkom reagiranju na okolinu. Crnci i bijelci sazrijevaju različito. Oni imaju različite osjetljivosti prema mnogim bolestima isto kao i različite uzorke prirođenih bolesti.

Rasne razlike, su drugim riječima puno više nego boja kože. One prožimaju pojedinca i iskazuju se u svakoj stanici njegova tijela. One su rezultat milijuna godina odvojenog evolucijskog razvoja kojemu su se prilagodile različite rase, s prihvatljivom preciznošću za različite zahtjeve okoliša. Kada shvatimo svu važnost genetskih rasnih razlika, možemo uvidjeti da kulturološke rasne razlike i nisu tako površne kako mnogi vjeruju. Daleko od skrivanja nekih temeljnih „jednakosti“ ili pretjerivanja u rasnim raznovrsnostima one jednostavno pokazuju genetske razlike koje su ustvari, iskazivanja. Kultura rase, oslobođena svih vanjskih utjecaja, je živući dokaz bitne rasne prirode. Afrički crnac, sa svojom frizurom od kravljeg izmeta i kosti probijenom kroz nos i naoštrenim zubima, predstavlja nam puno precizniji izgled crnaca, nego onaj američkog crnca u poslovnom odijelu, istreniranog za vožnju automobilom, rad na računalu i savršenim engleskim jezikom.

Crnačka kultura nije samo različita od bjelačke kulture, ona je manje napredna kultura i praktično po bilo kojem standardu inferiornija. To je kultura koja se nikada nije razvila do točke pisanog jezika ili civiliziranog društva. Nikada nije vidjela ni tračak osnovne matematike ili izuma kotača. Taljenje i upotreba metala te obrada kamena vještine su koje su crnci naučili od drugih rasa. Besmislice koje se sada uče u školama o stoljećima staroj crnačkoj civilizaciji temeljenoj na ruševinama zidova nađenih na području Zimbabvea su jednostavno tvorevine htijenja promicatelja rasne jednakosti koji su spremni ignorirati sve činjenice koje se sukobljavaju s njihovom manijom jednakosti. Inferiornost crnačke kulture je posljedica fizičkog nedostatka crnačkog mozga da se nosi s apstraktnim konceptima. Na drugi način, crnac se može približiti bijelcu u mentalnim zadacima koji zahtijevaju samo memoriju. Zbog toga se crnac lako može istrenirati da prihvati i usvoji mnoge aspekte bjelačke kulture. Njegove verbalne sposobnosti i sposobnosti imitiranja dozvoljavaju mu kada je ispravno motiviran, pretpostavku pojave „jednakosti“. U razdoblju posebnih upisnih kvota na

sveučilištima za crnce, mnogi od njih dobili su fakultetske diplome, ali samo u onim disciplinama koje zahtijevaju oštar jezik i dobru memoriju. Gotovo nije bilo nijednog crnog diplomca u fizici i inženjerstvu. Crnačka nemogućnost u ophođenju s apstraktnim konceptima gdje je potrebno rješavati probleme i stvarati tehnološke inovacije na koncu bi stvorila smijuriju. Ta njihova nemogućnost u prirodi je genetička, ukorijenjena u fizičku strukturu crnačkog mozga. Sve do poslije 2.svj.rata, kada je započela kampanja o bjelačkoj i crnačkoj jednakosti, crnačka mentalna ograničenja bila su opće poznata. Jedanaesto izdanje enciklopedije Britannica, npr. o crncima kaže slijedeće:

"...Ostale karakteristike pojavljuju se u vidu hipertrofije organa za lučenje, više razvijenog venskog sustava i manjeg volumena mozga, u usporedbi s bijelom rasom."

"U određenim gore navedenim karakteristikama, crnci su na nižem evolucijskom stupnju nego bijelci, te su srodniji višim antropoidima..."

"Mentalno, crnac je inferioran bijelcu... Dok u drugom volumen mozga raste s ekspanzijom lubanje, u prvog je, naprotiv, rast mozga zaustavljen prijevremenim zatvaranjem spojnih dijelova lubanje i bočnim pritiskom frontalne kosti."

U svojem izdanju iz 1932. godine, enciklopedija Americana navodi među različitim karakteristikama crne rase i ovo:

"3. Težina mozga 0.99 kg (kod gorila 0.6 kg, prosječni bijelac 1.30 kg)..."

"8. Iznimno tvrda lubanja, omogućuje im upotrebu glave kao oružja za napad..."

"14. Spojni dijelovi lubanje, koji se zatvaraju puno ranije kod crnaca za razliku od ostalih rasa."

Kako su mediji započeli val svoje kampanje o jednakosti, iz kasnih izdanja ovih enciklopedija izbrisani su podaci o crncima. Bilo je potrebno pretražiti specijalizirane medicinske tekstove da bi se moglo naučiti kako su asocijativna područja mozga, gdje mjesto zauzimaju apstraktne misli, manje razvijene u crnaca nego u bijelaca. Dobro je poznato otkad je napravljeno opsežno testiranje inteligencije za američke vojnike u 1.svj.ratu, da je IQ prosječnog crnca otprilike 15% niži od onog prosječnog bijelca. Ovaj podatak pokušavali su osporiti zbog učinka segregacije na crnce, tvrdili su da su ovi tekstovi „kulturološki iskrivljeni“. Kasniji testovi inteligencije pokazali su iste podatke o inteligenciji crnaca. Unatoč tomu što su crnci počeli pohađati integrirane škole, gdje su testirani zajedno s bijelcima, i dalje su postizali uistinu niske rezultate, iako standardni IQ testovi mjere vještinu pamćenja kao i čisto asocijativnu sposobnost. Testovi koji su usmjereni na drugi spomenuti tip mentalnog funkcioniranja pokazuju veću razliku između rezultata crnaca i bijelaca.

Ali upravo je sposobnost povezivanja pojmova, apstraktnog mišljenja, mentalnog pretpostavljanja budućnosti, ono što je omogućilo bijeloj rasi da gradi i održava svoju civilizaciju, a crnački deficit je u ovom slučaju ono što ga je zadržalo u stanju divljaštva u njegovom afričkom okruženju i ono što sada potkopava civilizaciju rasno miješane Amerike. Zato je od životne važnosti, za svaku bijelu osobu, da shvati da ne može postojati nikakva „jednakost“ između bijelaca i crnaca, bez obzira na količinu rasnog miješanja koju je vlada Amerikancima nametnula.

Židovi i trgovina bijelim robljem

Steven Spielbergov pseudo-povijesni film o 19.-stoljetnoj pobuni i masakru na španjolskom brodu za prijevoz robova, *Amistad*, i navodnom suđenju crnim pobunjenicima – bio je veoma hvaljen od kritičara. Spielberga, jednog od najbogatijih i najuspješnijih holivudskih židovskih snimatelja filmova, također su slavili njegovi suplemenici iz raznih takozvanih organizacija “za ljudska prava” zbog korištenja njegovih promidžbenih vještina kako bi povećao osjetljivost bijele publike na užase ropstva i da bijelci osjete još veću krivicu za loše postupanje sa ne-bijelcima u prošlosti. Ono što ovaj film ne spominje, naravno, je to da su Spielbergovi suplemenici posjedovali mnoge, ako ne i sve, brodove umiješane u trans-Atlantsku trgovinu crnim robljem u 18. i 19. stoljeću i, u suštini, igrali odlučujuću ulogu u dovođenju crnih robova u Ameriku.

Ovaj film prikazuje da za ropstvo nije kriv nitko drugi osim bijelaca¹. Ovaj pogrešan pravac je interesantan u svjetlu činjenice da su upravo židovi bili vodeći u trgovini robljem još od Rimskih vremena – naročito u trgovini bijelim robljem. Židovski trgovci robljem svuda su slijedili Cezarove vojne postrojbe – u Galiju, u Germaniju, kao i u druge sjeverne zemlje – žudeći za kupovinom svih rimskih zarobljenika, naročito žena, kao robova.

Židovi su ostali dominantni u trgovini bijelim robljem sve do današnjih vremena – i pored toga što ih je tijekom srednjeg vijeka Kršćanska crkva, u brojnim situacijama, neuspješno pokušavala spriječiti, počevši u petom stoljeću ukazom cara Teodozija II kojim zabranjuje židovima posjedovanje kršćanskih robova. Nakon zabrane posjedovanja i trgovine robljem, židovi bi čekali dolazak novog cara, a onda bi ponovo kupili povelju koja im daje pravo i monopol u trgovini robljem. Zatim bi opet narastao javni bijes naroda protiv židova, i sljedeći car bi opet zabranio njihovu trgovinu robljem. U većini vremena, ipak, židovi su bili neprikosnoveni gospodari trgovine bijelim robljem i to je i danas slučaj!

Veoma je interesantno da je ova činjenica otkrivena u nedavnom novinskom izvještaju, i to baš u židovskim novinama *New York Times*. Izdanje od 11. siječnja 1998. godine sadrži veliki članak pod nazivom “Contraband Women”, čiji je autor židovski reporter iz Izraela. Članak se specifično bavi židovskom trgovinom mladim ukrajinskim i ruskim ženama – i pored toga što on tu trgovinu ne označava kao “židovsku”. Među ostalim u izvještaju piše i ovo:

“Bazirana u Moskvi i glavnom gradu Ukrajine Kijevu, mreža trgovine ženama grana se istočno do Japana i Tajlanda, gdje tisuće mladih slavenskih žena sada rade protiv svoje volje kao prostitutke, i zapadno do jadranske obale i dalje. Putove ove mreže kontroliraju ruske kriminalne bande iz Moskve.”

Ono što čitatelj mora shvatiti je to da u ovim bandama kriminalaca nema pravih Rusa. One su u potpunosti židovske, ali zbog zlouporabe tiska u Americi ove bande se prije nazivaju “ruskim” nego židovskim. Tako čitate po raznim novinama o skorašnjem preuzimanju organiziranog kriminala u mnogim područjima Amerike – posebno Istočne obale i Los Angelesa – od strane “ruskih bandi” i o zlobi i pameti tih “ruskih” gangstera, ali nigdje ni riječi spomena o tome da se tu uopće ne radi o Rusima već o židovima iz bivšeg Sovjetskog Saveza: Židovi poput Clintonovog simpatizera Vadim Rabinovicha, koji je slikan u kako se

¹ U engleskom izvorniku stoji GENTILES što u prijevodu znači osoba koja ne pripada židovskoj rasi

rukuje sa Clintonom prilikom sakupljanja fondova za istog u Miami-u. Tada je Rabinovich ilegalno boravio u SAD, kao što sam naveo u svojem radio prijenosu od 27. prosinca 1997. godine.

Priča o eksploataciji istočne Europe od strane židova je fascinantna i užasavajuća. Od vremena Srednjeg vijeka pa do moderne ere oni su se fokusirali na profitiranje od slabosti i poroka nežidovske populacije Poljaka, Bjelorusa, Ukrajinaca, Rusa i ostalih među kojima su živjeli kao jedva tolerirana manjina. Kao dodatak tome da su bili zelenaši i lihvari, židovi su kontrolirali prodaju alkohola i posjedovali barove, kockarnice i bordele. Mnogi ruski pisci iz 19. stoljeća, među njima najpoznatiji Dostojevski i Gogolj, opisivali su destruktivne efekte na slavensko seljačko društvo i vječno stanje uzajamnog neprijateljstva koje je postojalo između židova i Slavena.

Tijekom 19. stoljeća i ranog 20. stoljeća židovska trgovina bijelim robljem iz ovih zemalja se enormno proširila. Ovo je opisao i židovski povjesničar Edward Bristow u svojoj knjizi iz 1982. godine *Prostitution and Prejudice* koju su objavili Oxford University Press i Schocken Books iz New Yorka

I pored toga što je ova knjiga napisana iz perspektive suprotstavljene ovoj židovskoj trgovini sa ženama, ona otkriva mnoge činjenice. Židovi su vrbovali mlade seljanke po ruskim i poljskim selima, obično sa lažnim obećanjima, a onda su ih transportirali do bordela u Turskoj, Egiptu i ostalim dijelovima Bliskog istoka; do Beča, Budimpešte i ostalih velikih gradova Austro-Ugarske monarhije; pa čak i do onih udaljenih po New Yorku, New Orleansu i Buenos Airesu. Ova židovska trgovina slavenskim ženama je prirodno prouzročila veliku mržnju Slavena prema židovima. Ova mržnja je izbijala u pogromima i ostalim protužidovskim akcijama ponovo i ponovo.

Netko bi mogao povjerovati iz radova gosp. Spielberga i ostalih židovskih propagandista da je mržnja koju Slaveni osjećaju prema židovima zasnovana jedino na religijskoj netrpeljivosti i da su židovi u svemu bili potpuno nedužni i neuvredljivi. Jedna fascinantna činjenica koju Bristowova knjiga otkriva je ta da je centar židovske trgovine poljskim djevojkama bio u malom gradiću Oswiecim. Njemački naziv za isti gradić bio je Auschwitz.

Ja vam ne mislim sugerirati da su samo židovi bili krivi za trgovinu bijelim robljem. Iskvareni političari i policijski službenici rado su prihvaćali židovski mito, i za uzvrat im dozvoljavali da nastave sa svojim prljavim poslom. I u Americi ne-židovski kriminalni elementi kao što je Mafia surađuju sa židovima ili vode vlastite operacije sa bijelim robljem. Ali trgovina bijelim robljem iz Istočne Europe je ekskluzivno židovska aktivnost u posljednjih 200 godina.

Ironično je da je još jedno židovsko poduzeće, organizirani Marksizam, stavilo privremeni zastoj na židovsku trgovinu sa slavenskim ženama. Kada su židovski Boljševici preuzeli kontrolu nad Rusijom i Ukrajinom nakon I Svjetskog rata, i Poljskom i ostalim slavenskim zemljama nakon II Svjetskog rata, oni su prekinuli sve kapitalističke aktivnosti, uključujući i one njihovih židovskih suplemenika u biznisu sa bijelim robljem. Ono što su oni uradili umjesto ovoga je bilo uspostavljanje ogromnog carstva radnih-robotovskih logora, o kojima je Alexander Solzhenitsyn tako rječito pisao. Židovski trgovci robljem postali su komesari i šefovi robotovskih logora. I naravno, izmasakrirali su milijune svojih nežidovskih protivnika. Vrijeme komunizma je bilo židovsko vrijeme za uklanjanje svih ruskih i ukrajinskih domoljuba, koji su ih previše dugo mrzili.

Zapravo, neke kapitalističke aktivnosti su i preživjele kroz godine komunizma u formi organiziranog kriminala. Dvije izvrsne knjige koje obrađuju ovu temu objavljene su u SAD, i obje su napisali sovjetski židovi koji su bili veoma dobro upoznati sa organiziranim kriminalom u Sovjetskom Savezu. Čak je i jedan od pisaca, Yuri Brokhin, bivši član židovske bande kriminalaca u Rusiji, gdje je radio kao svodnik. Njegovu knjigu *Hustling on Gorky Street* je objavio Dial Press 1975. godine.

Drugi pisac, Konstantin Simis, bio je židovski odvjetnik - branitelj pripadnika židovskog kriminalnog podzemlja. Njegovu knjigu *USSR: The Corrupt Society* objavio je Simon & Schuster Publications 1982. godine. Ovi židovski pisci sasvim iskreno pišu o židovskoj dominaciji u organiziranom kriminalu tijekom godina komunizma. Brokhin se u stvari time i hvali. On kaže da Rusi i ostali Slaveni mogu biti jedino obični kriminalci, ovisni o uporabi pištolja i taktike čvrste ruke, ali da oni nisu dovoljni pametni za uspješni, viši oblik organiziranog kriminala; samo su židovi dovoljno pametni za to.

Faktor koji ni jedan od ovih pisaca ne spominje, a koji je bio puno važniji nego lukavost je povezanost židovskih kriminalaca sa židovskim komunistima u sovjetskoj birokraciji. Kada je Abe, koji vodi prostituciju i prodaju droge u Moskvi, mogao računati na svog rođaka Hymia u uredu tužitelja da ga obavještava o planovima policije za racije, kao i na malu pomoć u prikrivanju ako stvar ikada dođe do suda, onda je on imao veliku prednost pred svojim ruskim nežidovskim konkurentima.

Na kraju je komunizam sasvim iscrpio Istočnu Europu i sa gospodarstvom na rubu kolapsa u zemljama pod njihovom kontrolom, komunisti su zamijenili kape – proglašavajući sami sebe “demokratima” umjesto komunistima. Odmah zatim su obznanili povratak kapitalizmu. Židovski dileri robljem opet su se vratili svom biznisu, a taj biznis je uvijek bio dobar za njihovu vrstu. I ostali židovski komunisti također su otišli u biznis. I tako je gospodarstvo “privatizirano” – to znači da su tvornice i poduzeća u državnom vlasništvu rasprodane privatnim poduzetnicima po bagatelnim cijenama – Židovi su iskoristili svoje veze i poznanstva sa svojim sada “demokratskim” srodnicima u birokraciji kako bi prigrabili najveći i najbolji dio. Ostali židovi, koji su imali monopol nad organiziranim kriminalom tijekom godina komunizma, ostali su kao šefovi organiziranog kriminala, ali su u mnogome proširili djelokrug svojih operacija. Često, novi su poduzetnici i novi šefovi zločinačkih organizacija jedni te isti ljudi.

Najbogatiji čovjek u Rusiji danas je Boris Berezovsky, koji je nakon propasti komunizma postao multi-milijarder kupujući od vlade banke, TV postaje i novinske kuće, a sve to uz pomoć njegove braće židova koji su još uvijek u birokraciji. Berezovsky juri oko Moskve u blindiranom automobilu otpornom na metke, i svakom tko stane na put njegovim poslovnim interesima prijeti opasnost da bude ustrijeljen ili da jednostavno nestane. Drugi po bogatstvu iza Berezovskog je još jedan židovski medijski moćnik, Vladimir Gusinsky. Između njih, Berezovskog i Gusinskog, je podijeljena kontrola nad većinom mass medija u Rusiji. Oni također u potpunosti kontroliraju Borisa Yeltsina, pijanog ruskog predsjednika, koji je nekakva slavenska verzija Bill Clintona, plus vodka. Jedino je preko opće podrške mass medija Berezovskog i Gusinskog, bilo moguće da pijani Yeltsin pobijedi na posljednjim predsjedničkim izborima.

Ako se sjećate, Clinton i svi židovski mediji u SAD oduševljeno su navijali za Yeltsinov izbor. Svi su se oni plašili da bi istinski ruski domoljub mogao pobijediti alkoholiziranog Yeltsina, i u tom slučaju bi židovska kontrola nad Rusijom bila dokrajčena.

Nakon izbora, Yeltsin je imenovao Berezovskog u ruski Savjet za nacionalnu sigurnost, ali kada su neki još uvijek neovisni ruski mediji objavili kakve veze ima Berezovsky sa židovskim bandama organiziranog kriminala, Yeltsin je bio prinuđen otpustiti ga. Ipak, sve ovo je Yeltsin nadoknadio tako što je imenovao drugog židova, Boris Nemtsova, na poziciju zamjenika premijera, jedno od najmoćnijih mjesta u vladi. Jednu stvar Yeltsin nikada nije uradio, naravno, da napravi bilo kakav potez u razbijanju židovskih organiziranih kriminalnih bandi u Rusiji, koje se neobuzdano šire cijelom zemljom, prikupljajući moć i bogatstvo, s druge strane obični se Rusi bore kako bi se prehranili i svoje domove održali toplima ove zime.

I desetine tisuća zgodnih, ali naivnih mladih Ruskinja i Ukrajinke pokupljene su od židovskih bandi – prozvanih “ruskim” bandama od strane *New York Timesa* – i otpremljene u život bijede i poniženja u Turskoj, Pakistanu, Thailandu i Izraelu, kao i u zemlje zapadne Europe gdje židovi također kontroliraju organizirani kriminal. Mlade žene, nemoćne da pronađu zaposlenje u Rusiji, Ukrajini ili Poljskoj i suočavajući se sa tmurnom budućnošću u zemljama opustošenima desetljećima komunizma, hvataju se za svaku šansu za boljim životom. Odazivaju se na oglase koji nude posao recepcionarki ili tajnica u inozemstvu, a također obećavaju besplatnu edukaciju i prijevoz. Kada ove djevojke stignu do svog odredišta, tamo pronalaze nešto sasvim drugačije – ali tada je prekasno za sve.

Jedna od tih djevojaka, Irina, 21-godišnja zelenooka i plavokosa Ukrajinka, bila je intervjuirana u Izraelu. Ona je ispričala kako ju je njen izraelski poslodavac odveo u bordel čim je stigla u Izrael. Oduzeo joj je njenu ukrajinsku putovnicu, i spalio je pred njenim očima, a zatim joj priopćio da je ona sada njegovo vlasništvo i da mora raditi u bordelu. Kada je Irina ovo odbila, bila je pretučena i silovana. Ipak, imala je više sreće od ostalih slavenskih žena koje su namamljene u Izrael. Irina je nakon nekog vremena bila uhićena u raciji izraelske policije i smještena u zatvor kao ilegalni stranac. U vrijeme kada je intervjuirana čekala je na deportaciju, zajedno sa stotinama drugih Ruskih i Ukrajinskih žena. Bila zaprepastena činjenicom da Izraelac koji ju je silovao i prisilio na prostituciju nije bio čak ni uhićen. I zaista, prema židovskom pravu silovanje ne-židovske žene nije kažnjivo! Niti je u Izraelu ilegalno kupovati i prodavati robove, sve dok ti robovi nisu židovi. Začudojuće, ove činjenice otkriva članak iz *New York Timesa*.

Trgovina bijelim robljem je veliki business u Izraelu. Ukrajinske vlasti procjenjuju da se iz Ukrajine svake godine odvede 40 000 žena mlađih od 30 godina. Neke od ovih žena se same jave na oglase koji nude zaposlenje u inozemstvu, kao u slučaju Irine, a druge su jednostavno otete i prokrijumčarene iz zemlje. One koje pokušaju pobjeći od svojih židovskih zarobitelja brutalno tretiraju. Često su masakrirane pred ostalim zarobljenim ženama da bi se zaplašile i natjerale da rade ono što im se kaže. Na robovskom tržištu u Italiji koji vodi židovska banda, mlade slavenske žene su skinute gole, izložene u odjeljcima i ponuđene na aukciju vlasnicima bordela.

Zapanjujuća stvar u vezi cijelog ovog prljavog posla, je ta da većina ljudi mora o ovome saznati iz židovskih novina kao što je *New York Times*. I stvarno, trebate sami pročitati članak koji ja navodim, u broju od 11. siječnja 1998. godine. Teško da će se ovakva stvar ponoviti.

Zapitajte sami sebe, zašto Interpol, međunarodna policijska agencija, ne napravi nešto kako bi se spriječila ova trgovina bijelim robljem? Zašto vlade zemalja, iz kojih se otimaju ove žene, ne naprave nešto? Zašto mass mediji ne podignu hajku? Zašto moćne feminističke organizacije ne zahtijevaju uništenje bijelog ropstva?

Odgovor na sva ova pitanja je veoma jednostavan: nitko od njih se ne usuđuje bilo što napraviti ili javno reći jer je ovo židovski biznis. U državi kao što je Njemačka, gde židovi kontroliraju gotovo cjelokupni organizirani kriminal, svatko tko javno objavi ovu istinu biti će uhićen i optužen za “izazivanje rasne mržnje”. Njemačka i većina zapadno-europskih zemalja ima zakone protiv onoga što oni nazivaju “govor mržnje”. Reći bilo što negativno o židovima, bilo to istinito ili ne, pokreće ovaj zakon.

Židovske organizacije – i naravno, Clintonova administracija – voljeli bi imati iste zakone i u SAD. Interpol, koji i ovako ima dosta drugog posla, nema namjeru biti etiketiran za “anti-semitizam” kada krene na židovske trgovce robljem. Pa čak i ako Interpol uhiti te gangstere, neće učiniti neko dobro djelo, zato što tog ološa ima skoro svugdje. Puno novca je dobiveno prodajom žena: sasvim dovoljno da se plate političari, birokrati, suci i policajci.

Židovi vole reći za navodni “Holokaust” iz Drugog svjetskog rata – “Nikada ponovo”. Oni vole pričati o tome kako je neophodno spriječiti anti-semitizam i provesti zakone protiv takozvanog “govora mržnje”, tako da nikada ne bude još jednog “holokausta”. Ali po njihovom vlastitom ponašanju oni sami garantiraju da će ga biti.

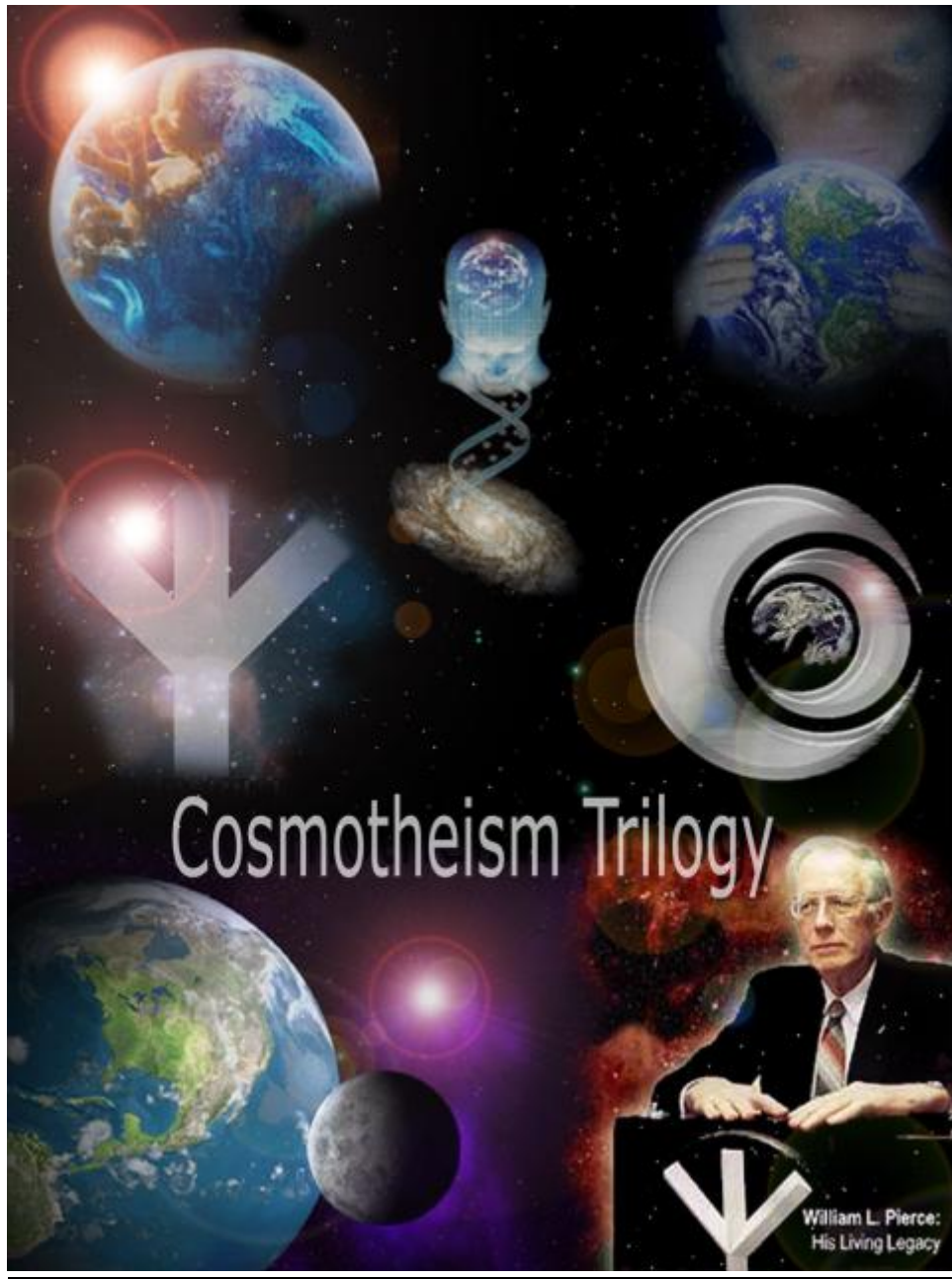
Dok jedni židovi udaraju u bubanj i zahtijevaju još isplata odšteta od Švicarske, Njemačke, Francuske i ostalih zemalja za koje oni tvrde da ih nisu tretirali kako treba ili su im uzele nešto od njihovog ljubljenog zlata prije 60 godina, drugi židovi još uvijek crpe zemlje poput Poljske, Ukrajine, Rusije i baltičke nacije za novac i njihove mlade žene. Zemlje koje su desetljećima patile pod brutalnom vladavinom komunističkih komesara, još uvijek su iskorištavane od istih ljudi koji se sada nazivaju “demokratima”.

Židovi vjeruju da svojim, gotovo svuda, smrtnim zagrljajem nad mass medijima, svojim lutkama – kao što su Bill Clinton i Boris Yeltsin – na moćnim pozicijama na Istoku i na Zapadu, sa golemim bogatstvom koje im je na raspolaganju i sa toliko bijednih ne-židova navučenih na “holokaust” promidžbu koju je osmislio Steven Spielberg i stotine drugih, mogu *nas* zauvijek iskorištavati. Ali oni su u zabludi. Sami stvaraju mržnju, prijezir i bijes koji će ih uništiti. To će ih sve uništiti: članove bandi, šefove medija, “savjetnike” Bill Clintona i Boris Yeltsina, profesionalne žrtve “holokausta”, bivše komesare i sve ostale, čak i one koji trenutno nisu umiješani u nijednu od ovih aktivnosti. Oni sami garantiraju da će biti drugog “holokausta”. Ali ovog puta biti će pravi.

Izvor: Jews and the White Slave Trade , Free Speech - February 1998 - Volume IV, Number 2

William Pierce

KOZMOTEIZAM

Cosmotheism Trilogy (1977)

PUT

I

1:1

Život je kratak, braćo i sestre. Zar mora biti isprazan? Zar mora biti ispunjen gorčinom? Zar ga moramo proživjeti u strahu?

1:2

Kako naći ispunjenje usred površnih i ispraznih stvari? Gdje pronaći mir, usred kaosa i razdora? Gdje se može naći spokojstvo, usred duhovne pustopoljine?

1:3

Ne tražite dalje, braćo i sestre, jer mi vam dajemo odgovore na ova, i još mnoga pitanja.

1:4

Mi ćemo vam pokazati smisao i suštinu stvari. Odvesti ćemo vas od konfuzije i neizvjesnosti prema znanju; od slabosti prema snazi; od neostvarenih želja prema ispunjenju.

1:5

Vodimo vas prema Putu Života. Mi ćemo dovesti vaše duše u harmoniju sa Sveopćim Duhom.

1:6

Dajemo vam na znanje ovu Istinu: Postoji samo jedna Stvarnost, i ta Stvarnost je Cjelina. To je Kreator, samo-stvoreni.

II

2:1

Smisao Istine je ovaj: Čovjek, svijet, i Kreator nisu odvojene stvari, već je čovjek dio svijeta, koji je dio Cjeline, koja je Kreator.

2:2

Opipljiv Svemir je materijalna manifestacija Kreatora. Sve blistave zvijezde nebeskog svoda; bezoblični plin između zvijezda; nijemi, zamrznuti vrhovi mjesečevih planina; šušćeće krošnje zemaljskih šuma; mnoštvo stvorenja u tamnim oceanskim dubinama... kao i čovjek, dijelovi su materijalne manifestacije Kreatora.

2:3

Ali Kreator ima i duhovnu manifestaciju, a to je Težnja prema Jednom Cilju. Ta Težnja leži u korišćenju svih stvari i manifestira se kroz odnose između svih stvari.

2:4

Težnja se nalazi u razrijeđenim plinovima svemira, jer oni imaju svrhu, a to je stvaranje plamtećih zvijezda i planeta. Težnja se nalazi u zemlji, koja isto ima svrhu, a to je stvaranje carstva biljaka i životinja koje bujaju na njoj. Težnja se nalazi i u čovjeku, jer on također ima svrhu, a to je viši čovjek.

2:5

A svrha svih ovih stvari su koraci na Putu Života, koji vodi ka Jednom Cilju, a to je samo-ostvarenje Kreatora: samo-ispunjenje samo-stvorenoga.

2:6

A materija i duh, Svemir i Težnja, su Jedno. Zajedno čine Cjelinu.

III

3:1

Čovjek je dio Cjeline, a njegova uloga, je uloga Kreatora. Što znači čovjek je sastavni dio Kreatora, i oruđe u Njegovim rukama. To je svrha čovjekovog postojanja.

3:2

Čovjek ispunjava Kreatorov Cilj na dva načina. Prvi način je istovjetan svim drugim dijelovima Cjeline; to je put nižeg čovjeka; slijepi put; put imanentne svijesti i instinkta. Drugi način je put višeg čovjeka; onog koji je progledao; put probuđene svijesti i istinskog razuma, drugim riječima, put koji je savršen spoj imanentne svijesti i čovjekovog razuma, a tu uniju nazivamo Božanskom Sviješću.

IV

4:1

Značenje prvog puta je sljedeće: Cilj Kreatora je Samo-upotpunjenje; Put Kreatora prema tom Cilju je Put Života; a čovjek je korak na tom Putu.

4:2

Kreator je postojao prije čovjeka, a postojati će i kada čovjek nadraste samoga sebe. Samo jedan korak na Putu, prije čovjeka, ostao je niži čovjek. Jedan korak ispred čovjeka, je viši čovjek. Ali trenutno, današnji čovjek je isto tako samo dio Kreatora, vječno promjenjive i vječno napredujuće Cjeline.

4:3

Postoji granica na Putu, a nalazi se upravo na koraku današnjeg čovjeka. To je granica Božanske Svijesti. Prije čovjeka, svaki dio Cjeline je bio slijep, te nije mogao vidjeti idući korak na Putu. Plinovi u svemiru nisu mogli predvidjeti da će se pretvoriti u sunca, niti je niži čovjek mogao predvidjeti čovjeka. Težnja je pokretala Cjelinu po ovom Putu, i svaki dio Cjeline, iako slijep, služio je Kreatorovom Cilju.

V

5:1

Drugi način putem kojeg čovjek služi Kreatorovom Cilju je: evolucija Cjeline prema Samo-upotpunjenju, koja je podjednako evolucija duha, kao i materije. Samo-upotpunjenje, odnosno samo-ostvarenje, je dostignuće savršene Samo-svijesti. Kreatorova Težnja, koja je imanentna u Svemiru, evoluirala prema svevidećoj svijesti.

5:2

Čovjek stoji između nižeg i višeg čovjeka, između imanentne i probuđene svijesti, između neznanja o svom identitetu i Božanske Svijesti. Neki ljudi će preći ovaj prag, a neki neće.

5:3

Oni koji dostignu stanje Božanske Svijesti će se uzdići na Putu Života, do svog Božanskog odredišta. Drugim riječima, Put Života vodi prema gore, kroz nebrojen niz stanja, idući od kojih je viši čovjek, a krajnje odredište je samo-osviješten Kreator. Zdrav razum će im osvijetliti put, i dati im moć predviđanja; koja će biti velika potpora Kreatorovoj Težnji unutar njih.

5:4

A oni koji ne dostignu stanje Božanske Svijesti nastaviti će napipkivati u mraku, njihove noge će se spoticati o zamke lažnih ideologija, skrenuti će sa Puta, i survati će se u provaliju.

5:5

Jer prag pred kojim čovjek stoji je opasan i vrlo težak za prelaženje, a ljudski razum je mač sa dvije oštrice. Kao što može dati oči njegovim instinktima, i pružiti mu svijest o tome da kroz njega i oko njega djeluje Cjelina, isto tako ga može zbuniti i obmanuti njegove prirodne instinkte.

VI

6:1

Idemo razumjeti sadašnje stanje čovjeka, tako da bi mogli razlikovati zdravi od nezdravog razuma. Idemo upotrijebiti zdravi razum, tako da nas povede preko praga Božanske Svijesti.

6:2

Razlika između zdravog i nezdravog razuma je sljedeća: Zdravi razum nastoji usmjeravati ljudska djela u skladu sa imanentnom savješću o Cjelini, dok nezdravi razum to ne čini.

6:3

Muškarac ili žena koji posjeduju zdravi razum traže red u svemu i ne trpe kaos. Njih čini zadovoljnim samo harmonična veza između svih elemenata njihovog života i svijeta. Oni odbacuju sve ono što se tom redu suprotstavlja, sve što mu je strano.

6:4

Oni su sretni u spoznaji da ono što je jučer bilo dobro i istinito, biti će također takvo i sutra. Kroz red i harmoniju, oni teže pravom napretku koji se nalazi uzbrdo na Putu Života. Ali se klone lakomislenih promjena, koje ruše harmoniju između prošlosti i budućnosti.

6:5

Oni vole istinu, a preziru laž

6:6

Traže lijepo, a odbijaju ružno.

6:7

Vole uzvišenost u svakom pogledu, a mrze niskost.

6:8

Sve ove sklonosti muškaraca i žena zdravog razuma su kao plamenovi božanske vatre koja gori u njima. A ta božanska vatra je imanentna svijest o Cjelini. To je prisutnost Kreatorove Težnje unutar njih.

VII

7:1

Božanska vatra gori sjajno unutar nekih ljudi, a njihov razum je zdrav. U drugima gori manje sjajno, a njihov zdravi razum može ustupiti mjesto nezdravom.

7:2

Kreatorova Težnja se nalazi u svim stvarima, ali svijest o Cjelini je više razvijena kod nekih stvari negoli kod drugih. Više je razvijena u živim bićima nego u neživoj materiji; više u čovjeku nego u drugim životinjama; te više u ponekim ljudima nego u drugima. U svim živim bićima postoji neprekinuta hijerarhija stupnjeva prisutnosti svijesti o Cjelini.

7:3

U najboljim vremenima prevladavaju muškarci i žene zdravog razuma, te se javlja istinski napredak.

7:4

Ali u najgorim vremenima nezdravi razum pobjeđuje nad zdravim. Tada prevladavaju sebičnjaci, lažljivci, te oni sa niskim porivima.

7:5

Tada sva ostala zla izlaze u prvi plan: Laž pobjeđuje istinu i zauzima njeno mjesto. Ružnoća biva poželjnija od ljepote. Niskost je posvuda, te biva hvaljena kao uzvišenost. Nesklad vlada životima svih ljudi, a želje onih sa zdravim razumom bivaju osujećene.

7:6

Laži se čuju posvuda, a nitko nema moć progovoriti protiv njih. Zlodjela se sreću svuda, a nitko im se ne može suprotstaviti. Sve što je dobro, vrijedno i napredno, biva povučeno nadolje i uprljano. Sve što je strano i neskladno, raste i množi se. Nema mira ni zdravog razuma u ljudskim masama, koje ostaju bez cilja i svrhe.

7:7

Tada većina ljudi žive od danas do sutra, te misle samo na sebe. Kroz isprazna zadovoljstva, kroz jelo i piće, kroz igre i zabave, kroz omamljivanje pomoću opojnih droga, te kroz svaku drugu vrstu samo-zavaravanja, oni skreću svoje misli podalje od ispraznosti i besmisla njihovog postojanja.

7:8

Neki ljudi pokušavaju usmjeriti svoje živote, no obično izaberu pogrešan put. Njihov cilj tada postaje akumulacija bogatstva, ili stjecanje moći nad drugim ljudima, ili specijalizacija u nekoj vještini i zanatu. No ako njihov cilj nije u skladu sa Kreatorovim Ciljem, njihovi životi su bez vrijednosti, podjednako kao i u ljudi bez ikakvog cilja.

7:9

Jer laž često može izgledati kao istina, ali svejedno, ipak ostaje laž. Čovjek može zgrnuti brdo zlata, može povesti narode u rat, može usavršiti svoje znanje i steći mnoga druga dobra, ali ako ne usmjeri svoj život u skladu sa Jednim Ciljem, on kao da nije ni živio.

VIII

8:1

Muškarcu ili ženi koji ne posjeduju Božansku svijest smrt dolazi isto kao i nižim ljudima: živa materija postaje neživa materija; besmislen život postaje besmislena smrt; osobnost je uništena. Vječno ništavilo je sudbina onih koji su duhovno prazni.

8:2

Ali onaj koji dostigne stanje Božanske Svijesti dijeli besmrtnost Cjeline putem višeg čovjeka: njegovo tijelo umire, ali njegov duh ostaje dio Cjeline.

8:3

Onaj tko je član Zajednice Božanske Svijesti nije uništen smrću, jer njegova svijest je jedno sa sviješću Zajednice. Dokle god Zajednica postoji, njegova svijest će živjeti. Sve dok Zajednica služi jedinom Pravom Cilju, onaj tko je služio tom Cilju, služiti će mu vječno, i kada se njegovo tijelo ugasi.

IX

9:1

Zajednica Božanske Svijesti je zajednica probuđenih, zajednica onih koji slijede Put, zajednica Rune Života, društvo odabranih.

9:2

Zbor onih koji će postati članovi Zajednice Božanske Svijesti, zove se Društvo Kozmoteista. To je zajednica ljudi koji će postati narod Rune.

9:3

Narod Rune odlikuju ove četiri vrline: znanje, svijest, disciplina, služba; to su vrline prema kojima članovi Kozmoteističke Zajednice streme.

9:4

Pod znanjem se podrazumijeva spoznaja Istine. Nju pažljivi učenik dobiva marljivim proučavanjem nauka Kozmoteističke Zajednice.

9:5

Pod sviješću se podrazumijeva probuđeno stanje onih koji su otišli dalje u stjecanju znanja, te postali dio imanentne svijesti o Cjelini, koja boravi u njihovim dušama; oni su shvatili tu unutarnju poruku i vidjeli da je ista kao vanjska poruka, koju poučava Kozmoteistička Zajednica. Postizanje svijesti i znanja, zahtjeva sposobnost razumijevanja, upornost i dobru volju.

9:6

Disciplina dolazi izvana i iznutra. Izvana je nametnuta članovima Kozmoteističke zajednice. Tako nametnuta ona potiče rast unutrašnje discipline. Bez discipline nema kontrole, a onaj tko nije savladao kaos konfliktnih sila unutar sebe, ne može se u cijelosti posvetiti potrebnom radu. No disciplina nametnuta izvana i ona koja dolazi iznutra, zajedno daju onima koji su postigli svjesnost kontrolu nad unutarnjim silama, koje onda mogu staviti u službu Kreatorovog Cilja.

X

10:1

Svrha svih stvari je služenje Kreatoru na putu do cilja. Zajednica Božanske Svijesti služi ostvarenju cilja, svjesno i disciplinirano. Na ovom teškom i opasnom pragu između nižeg i višeg čovjeka, mnogi su prestali služiti Kreatorovom Cilju na stari način, koji je ustvari način nižeg čovjeka, nesvjestan način, te počeli služiti na novi način. Lažan razum vodi neminovno u kobnu grešku protivljenja Kreatorovom Cilju.

10:2

No članovi Zajednice Božanske Svijesti, oni koji su Probuđeni, narod Rune, služe na novi način, koji je put višeg čovjeka, put istinskog razuma. Oni su svjesni agenti Kreatorovog Cilja.

10:3

Oni su predodređeni da pobjede ljude lažnog razuma, i da prekinu rabote svih onih koji se protive Kreatorovom Cilju.

10:4

Oni su početak; oni su prvi prolaznici preko praga; oni pokazuju ispravan pravac prema Putu Života. Kroz svoje napore, oni nastavljaju uzlaznom putanjom prema svojoj Sudbini, oživotvorenju Boga.

XI

11:1

Ovime vas pozivamo, braćo i sestre; ovo je naš poziv svima muškarcima i ženama naše krvi, koji imaju dobru volju:

11:2

Okanite se laži i budalaština. Odbacite sve stranske putove i oslobodite se okova lažnog razuma. Okrenite leđa ovom trulom poretku.

11:3

Shvatite tko ste i koji je smisao vašeg postojanja. Potražite svoju Sudbinu. Stavite svoj život u službu Kozmičke Istine.

11:4

Uđite sad u Kozmoteističku Zajednicu. Postanite dio naše radosne vijesti da će Kreatorov Cilj biti ispunjen. Uz nas postavite temelje novog poretka, koji će se uzdignuti na mjestu starog.

11:5

Pređite sa nama prag Božanske Svijesti. Težite postati član Zajednice onih koji su Probuđeni.

O Živim Bićima

I

1:1

Put nam predočava sljedeće:

1:2

Postoji samo jedna Stvarnost, i ta Stvarnost je Cjelina. To je Kreator, Samo-stvoreni. (1:6)

1:3

Opipljivi Svemir je materijalna manifestacija Kreatora, sa svim živim i neživim stvarima, uključujući i čovjeka. (2:2)

1:4

Duhovna manifestacija Kreatora je Težnja prema Jednom Cilju. Ta Težnja leži u korijenu svih stvari i manifestira se u njihovim međusobnim odnosima. (2:3)

1:5

Cilj je Samo-ostvarenje Kreatora: Samo-ispunjenje, Samo-stvorenoga. (2:5)

1:6

Čovjekova svrha je Kreatorova Svrha. Čovjek je oboje: sastavni dio i oruđe u rukama Kreatora, te on nije ništa drugo; to je čitavo njegovo biće i svrha. (3:1)

1:7

Čovjek služi Kreatorovom Cilju na dva načina: svjesno i nesvjesno. Na oba načina, on prati Put Života, a to je Kreatorov evolucijski Put prema Samo-ispunjenju. Čovjek napreduje korak po korak na tom Putu, od nižeg čovjeka do čovjeka, pa do višeg čovjeka, i iza njega. (3:2, 4:1-2)

1:8

Prolazak nesvjesnim putem je slijep, a pokreće ga instinkt, koji je manifestacija imanentne svijesti Cjeline u čovjeku. (3:2)

1:9

Prolazak svjesnim putem je vođen čovjekovim shvaćanjem svog pravog identiteta i svoje prave misije; ovo shvaćanje mu osvjetljava Put ispred njega, te mu omogućava da bira svoj sljedeći korak. (5:3)

II

2:1

Ova saznanja nam pomažu da razumijemo značaj i vrijednost svih živih bića; svih životinjskih vrsta, ljudskih rasa, te raznih kvaliteta individualnih ljudi.

2:2

Sve što je živo, razvilo se iz neživog, kroz prožimajuću Težnju ka samo-ostvarenju. Prvo je postojala Težnja, kroz nju je uspostavljen poredak gradacije neživih stvari, a samo najviši redovi su postali živa bića. Težnja je gradirala i živa bića, a kroz taj poredak su nastali viši nivoi svijesti. A Težnja i dalje nastavlja ovu gradaciju.

2:3

Sva materija, i živa i neživa, je poredana u hijerarhiju: živo nad neživim, svjesno nad nesvjesnim. Težnja stremlji prema višoj svijesti; svrha svih materijalnih stvari je implementacija Težnje u službi Jednog Cilja; a vrijednost svake stvari je njezin potencijal u realizaciji Jednog Cilja.

2:4

Razumijevanje ove istine će nam poslužiti kao vodič u ocjenjivanju vrijednosti svih stvari, živog i neživog, pokretnog i nepokretnog, ljudskog i neljudskog.

III

3:1

Pogrešno je učenje nekih, da je sve što je dio Cjeline, sveto i zaštićeno. Oni smatraju: sveto u očima ljudi, zaštićeno od njih samih. Oni možda imaju dobru volju, želeći da obuzdaju čovjeka od besmislene destrukcije, želeći da zaštite prelijepa i plemenita živa stvorenja, želeći da očuvaju harmoniju u Svemiru. Ali njihovo shvaćanje je ograničeno, a njihova učenja se suprotstavljaju ostvarenju Kreatorovog Cilja.

3:2

Jer čovjek nije promatrač, već učesnik; nije zasebno biće, već dio većeg Bića. Svaki živući dio Cjeline živi samo zahvaljujući uništavanju drugih dijelova; svaka životinja mora u sebe unijeti drugo živo biće, te izbaciti ostatke.

3:3

Samo je Cjelina zaštićena, samo je Jedan Cilj sveti. Dijelovi Cjeline dolaze i odlaze; oni su podređeni vječnom procesu Kreacije, koji neke od njih uništava, neke očuva, a neke transformira.

3:4

Viši čovjek, čovjek Božanske Svijesti, je agent kao i subjekt tog procesa. Kada član Zajednice Božanske Svijesti djeluje u suglasju sa Jednim Ciljem, kroz njega djeluje Kreator.

3:5

Neki pogrešno naučavaju, da je sam čovjek svet i zaštićen; da su "ljudi" imuni na proces kreacije, da stoje postrani i iznad svega toga, te da su svi ljudi jednaki.

3:6

Vrijednost čovjeka nije u njegovoj konstituciji, niti u njegovoj sposobnosti govora i rezoniranja, uz izuzetak kad mu te stvari pomažu u služenju Jednom Cilju. No ako on ne služi Cilju, njegov život je bez vrijednosti, njegova konstitucija i razum su nevažni. Ako se pak suprotstavlja tom Jednom Cilju, on tada postaje odvratnost, a njegov život oskvrnuće sveg što je živo.

IV

4:1

Ljudi su ovako poredani po vrijednosti: Najviše vrijede oni koji posjeduju Višu Svijest; oni koračaju Putem Života sa jasnom vizijom budućnosti; oni su prešli prag između čovjeka i višeg čovjeka; oni služe Kreatorovom Cilju sa punom spoznajom da su oni dio Kreatora i da služe tom cilju; oni su Probuđeni.

4:2

Sljedeći po vrijednosti su oni koji imaju dobru volju, i čija se svijest budi. Oni streme prema Višoj Svijesti; oni su pripadnici Kozmoteističke Zajednice.

4:3

Poslije njih dolaze pripadnici rase iz koje se regrutiraju Probuđeni, oni sa istom rasnom dušom; oni su kolektivno rezervoar iz kojeg potiče viši čovjek, i iz kojeg dobiva nove regrute.

4:4

Ali i u ovom rezervoaru ljudi su rangirani: Oni neiskvareni lažnim razumom su više, a iskvareni su niže.

4:5

Oni što imaju dobru volju su više, a oni indiferentni, izgubljeni, ili koji služe stranim gospodarima, su niže.

4:6

Oni koji su postigli samokontrolu su više, a oni koji to nisu, su niže.

4:7

Oni sa većom sposobnošću i željom da steknu znanje, su više, dok su oni nesposobni niže.

4:8

Oni koji su čvrste konstitucije i pravilno razvijeni su više, a slabi, boležljivi i nerazvijeni su niže.

4:9

A ljudi koji iako su pripadnici rase iz koje potiču Probuđeni, ipak pokvareni ili zli, nedisciplinirani, bez kapaciteta za stjecanjem znanja, slabi ili nerazvijeni, ne mogu se smatrati vrijednim samo zato što su pripadnici te rase.

4:10

Jer oni mogu kroz svoje zle radnje ugroziti Jedan Cilj, pogotovo ako su korumpirani lažnim razumom ili zlom voljom.

4:11

Također takvi mogu ugroziti Jedan Cilj, kroz slabljenje kvaliteta svoje rase, ako im nedostaje kapaciteta za znanjem, disciplinom, ili ako su slabe konstitucije.

V

5:1

Sva ostala živa bića mogu se rangirati po vrijednosti: ljudi koji nisu pripadnici rase iz koje potiču Probuđeni; kopnene zvijeri; ptice na nebu; ribe u moru; majušna bića koja gmižu ili lete; veći ili manji oblici nepokretnog života.

5:2

Svako živo biće ima potencijal za dobar ili loš utjecaj, pomažući ostvarenju Kreatorovog Cilja ili ga usporavajući. Ovaj potencijal je urođena stvar za svako biće, te zavisno od njegovog odnosa sa drugim bićima, određuje mu vrijednost.

5:3

Shvatimo sada kako je ovaj potencijal iskazuje: Potencijal za dobrim koji je urođen u živom biću, je njegov potencijal za dostizanje Više Svijesti. Potencijal za dobrim koji se iskazuje u odnosima sa drugim bićima, je njegov potencijal da omogućava postizanje Više Svijesti u drugim bićima.

5:4

Potencijal nekog bića za zlo, zavisi od njegovog odnosa prema drugim bićima u onemogućavanju drugih bića da postignu Višu Svijest.

5:5

Živo biće može imati veliki potencijal za dostizanje stanja Više Svijesti, ali isto tako može ometati drugo biće sa višim potencijalom. Ili, pak, može imati slab potencijal za dostizanje Više Svijesti, a visok potencijal za pomoć drugim bićima da je dostignu.

5:6

Možemo smatrati biće dobrim ili zlim, tek nakon što usporedimo oba njegova potencijala, i za dobro i za zlo. Da bismo to mogli napraviti potrebno je znanje; iz tog razloga Kozmoteista traga za znanjem.

VI

6:1

Živo biće može realizirati svoj potencijal za dobro osiguravanjem tjelesne ili duhovne hrane za rasu iz koje se Probuđeni uzdižu:

6:2

Može osiguravati tjelesnu hranu, kao što snop žita ili tele, daju kruh ili meso.

6:3

Ili može pomagati bića koja osiguravaju hranu, kao što trava na pašnjaku hrani tele, ili mikrobi u zemlji omogućavaju travi da raste.

6:4

Ili može osigurati duhovnu hranu, kao što šumsko drveće, cvijeće na livadi, snažne i elegantne lovačke životinje, predstavljaju ljepotu za oko, uputu za mozak, i inspiraciju za dušu.

6:5

A živo biće može realizirati svoj potencijal za loš utjecaj, na sve načine na koje može naškoditi rasi iz koje se uzdižu Probuđeni:

6:6

Može oslabiti ili uništiti tu rasu fizički, kao kad zarazni mikrobi ili iscrpljujući paraziti šire svoj razarajući efekt.

6:7

Ili može onemogućiti toj rasi hranu, kao što jata skakavaca uništavaju hranjivo žito.

6:8

Ili može iskvariti tu rasu spiritualno, kao što duša jednog stranog plemena širi među nama svoj spiritualni otrov.

6:9

Ili može iskvariti tu rasu putem miješanja krvi.

6:10

Prva dva loša utjecaja mogu doći od bića koja imaju mali potencijal za dostizanje Više Svijesti. No druga dva zla mogu doći samo od bića koja imaju vrlo blizak potencijal za postizanje Više Svijesti kao rasa iz koje se uzdižu Probuđeni.

VII

7:1

Pokušajmo shvatiti ova potonja dva zla:

7:2

Proces Kreacije je proces razvitka samosvijesti u Cjelini. Njezin put je napredovao od sljepoće do predviđanja, od pukog napipavanja do praga svjesno upravljanog procesa.

7:3

Zato što je njezin dosadašnji put bio puko napipavanje, zamotano u maglu nesavršene svijesti, Kreacija je slijedila mnoge kanale; Težnja je krenula u raznim pravcima.

7:4

U nekim kanalima struja napretka teče sporo, a u nekima je poprimila oblik bujice. Neki kanali su završili u stagnirajućim jezerima iz kojih Težnja ne može pronaći izlaz. A neka jezera su pak posve presušila.

7:5

U drugim kanalima struja je vrlo brza, ali tok kanala je skrenuo sa pravca: razum se razvio bez svijesti, snaga bez discipline, djela bez službe Jednom Cilju.

7:6

Tako trebamo shvatiti raznolikost životnih oblika.

7:7

U jednom kanalu struja je bila dovoljno brza, a pravac dovoljno ravan, da je potok života došao do ruba boga. Izvan njega leži otvoreno more, na kojem se udaljeni ciljevi mogu jasno vidjeti, a pravac do njih se može odrediti sa predviđanjem.

7:8

Ali ostali tokovi također teku blizu tog zamagljenog ruba, te još uvijek postoji opasnost da skrenu u pogrešan kanal, da poteku natrag u maglu, da se tamo uliju u stagnirajuće jezero. A što smo bliže tim pogrešnim kanalima, opasnost je tim veća.

VIII

8:1

Znači, živa bića koja osiguravaju potrebnu fizičku i psihičku građu, za rasu iz koje se uzdižu Probuđeni, su dobra i valja ih sačuvati. Žito i tele, šuma, cvijeće na polju, orao i leopard, te sva druga živa bića potrebna za preživljavanje istih.

8:2

A ona živa bića koja slabe rasu iz koje se uzdižu Probuđeni, ili joj oduzimaju hranu, ili smanjuju njen potencijal za dostizanje više svijesti, su zla, i protiv njih se moraju poduzeti mjere; protiv organizama koje uništavaju naša sredstva za život, protiv nižih rasa koje miješaju i kvare našu krv. Pošto je ovo potonje zlo najgore, protiv njega moraju biti poduzete najstrože mjere.

IX

9:1

U ocjenjivanju živih bića, ovo također moramo razumjeti:

9:2

Naša rasa je došla do praga, koji razdvaja svjesni put napretka od nesvjesnog, a vrijednost svih stvari se promijeni kada je ovaj prag prekoračen.

9:3

U dobu immanentne svijesti neka živa bića su bila korisna da, upravo kroz svoje neprijateljstvo, poboljšaju našu rasu, kao što vuk poboljšava pasminu ovaca istrebljujući spore i slabe.

9:4

U dobu probuđene svijesti, oni više ne služe toj svrsi; naša rasa će očistiti samu sebe, a izabiranje će bolje služiti Jednom Cilju, zato što će biti rađeno sa dalekovidnošću.

9:5

Ali na tom pragu moramo biti izuzetno oprezni; njegov prelazak je vrijeme opasnosti, u kojemu stara pravila prestaju vrijediti, a nova pravila još uvijek očekuju da stupe na snagu iza granice praga.

X

10:1

Ovo su vrijednosti koje će cijeniti viši čovjek i rasa iz koje se on uzdiže.

10:2

Prvo, sjaj Božanske Iskre u njegovoj duši, koja je izraz immanentne svijesti o Cjelini u njemu. Što sjajnije gori, jasnija je čovjekova unutrašnja spoznaja pravca razvoja.

10:3

Drugo, snaga njegovog razuma; jer savršena zajednica razuma i immanentne svijesti je Božanska Svijest. Što je ljudski razum jači, efektivnije će izvršavati Kreatorovu Težnju i pravilnije će usmjeravati svoj životni put pravcem koji osvjetljava Božanska Iskra u njegovoj duši.

10:4

Treće, snaga njegovog karaktera, to je čovjekova sposobnost djelovanja u skladu sa immanentnom sviješću i razumom, prevladavajući niže nagone u sebi, tragajući za sviješću a ne zadovoljstvima, za znanjem a ne srećom, za istinskim napretkom a ne materijalnim bogatstvom. To je njegova sposobnost da podredi sve neproduktivne nagone, koji su u prirodi nižeg čovjeka i čovjeka, Jednoj Težnji, koja je u prirodi višeg čovjeka.

10:5

Četvrto, fizička konstitucija njegovog tijela, tako da može dobro služiti ostvarenju Jednog Cilja. Snaga, čvrstoća i oštra osjetila su ono što treba cijeniti, jer čine njegovo tijelo boljim

oruđem. Također ljepota, jer se kroz nju manifestira čovjekova Božanska priroda, koja ga inspirira da djeluje u skladu sa instinktima njegove rase duše.

XI

11:1

Ovo su načini na koje će čovjek svjesno služiti Kreatorovom Cilju, kombinirajući zdrav razum sa imanentnom svijesću u korist napretka njegove rase na Putu Života.

11:2

On će čuvati svoju rasu čistom; neće dozvoliti miješanje svoje krvi sa krvlju drugih rasa, jer svaka rasa slijedi drugi pravac na Putu Života. Kad se rase pomiješaju, unutrašnji osjećaj za pravac se gubi, a sa njim i potencijal za postizanje Božanske Svijesti.

11:3

On će povećati brojčano stanje pripadnika svoje rase, te svaku zemlju u kojoj živi će učiniti sigurnom od opasnosti miješanja sa drugim rasama.

11:4

On će tako urediti svoje zakone i institucije, da će u svakoj narednoj generaciji muškarac i žena imati proporcionalno onoliko potomaka, kolika je njihova vrijednost: najbolji će imati najviše potomaka, a najgori niti jednog.

11:5

On će usmjeravati napredak svoje rase iz generacije u generaciju: on mora djelovati kao što su vuk i zima nekad djelovali, čisteći i izabirajući. On će djelovati identično kako su djelovale sile Cjeline, koje su mijenjale njegovu rasu u prošlosti.

11:6

I on će raditi sve ove stvari sa punom savješću o svom identitetu, kao materijalni dio Kreatora i kao agent Kreatorove težnje.

O Društvu

I

1:1

Ljudske društvene institucije, kao i sve drugo, pripadaju Cjelini, i ne mogu biti savršene sve dok se ne dovrši samo-ispunjenje Cjeline. Kao i čovjek, tako i sve stvari napravljene od ljudi, mogu samo nesavršeno služiti Jednom Cilju.

1:2

Sve dok ljudima nedostaje svijesti, njihovo društvo reflektira njihovu sljepoću i napipavanje; njihova služba propada; te može čak postati instrument retrogresije i ometanja Kreatorova Cilja.

1:3

Ali kad se ljudi probude, njihovo društvo bi trebalo reflektirati njihovu svjesnost i istinski razum; trebalo bi postati instrument napretka; trebalo bi u svojoj strukturi i institucijama manifestirati Težnju prema Jednom Cilju.

1:4

Kako bi onda probuđeni ljudi trebali konstruirati svoje društvo, tako da ono najbolje posluži Kreatorovom Cilju? Kako da upravljaju svojom društvom, svojom Kozmoteističkom Zajednicom? Kakav oblik i funkcije trebaju imati njihove institucije?

1:5

Znamo da ljudi koji su članovi Zajednice moraju sačuvati čistoću svoje rase, povećati svoj broj, te svaku zemlju gdje žive učiniti sigurnom za te ciljeve (O Živim Bićima, 6:2-3); moraju težiti prema znanju, svjesnosti, disciplini, i službi (Put, 4:3); moraju prosuđivati sebe prema

svojim kvalitetama i organizirati se prema tom sudu (O Živim Bićima, 2:3-4, 6:4); te moraju podizati kvalitetu svoje rase iz generacije u generaciju (O Živim Bićima, 6:5).

1:6

Ova četiri ljudska interesa - opstanak, težnja prema cilju, red i napredak - su pravilne odrednice ljudskim društvenim institucijama. U skladu sa tim, društvo ima četiri osnovne funkcije: obrana Zajednice i rase na kojoj je ona bazirana; usmjeravanje članova Zajednice prema cilju; organizacija Zajednice za očuvanje reda i učinkovito slijeđenje Cilja, te podizanje kvalitete rase koja čini Zajednicu.

II

2:1

Zajednica štiti sebe i rasu na kojoj je bazirana, tako što osigurava kolektivna sredstva za odupiranje mnogim opasnostima, sa kojima jedinka sama ne može izaći na kraj.

2:2

Zajednica mora zaštititi čistoću i kvalitetu zraka kojeg ljudi udišu, te vode koju piju. Mora se brinuti o kvaliteti hrane koju jedu. Mora biti oprezna na svaku prijetnju po fizičko zdravlje i kondiciju ljudi, te mora imati sredstva da spriječi bilo kojeg čovjeka da zatraže zajednički zrak, vodu, ili zemlju, neovisno čini li on to iz pohlepe, zlobe, nemara, ili neznanja.

2:3

Zajednica također mora imati sredstva za promoviranje onih faktora u životima ljudi koji čine ljudska tijela čvršćim, jačim i ljepšim; poboljšavati zdravlje je djelovati preventivno protiv bolesti.

2:4

Borba protiv gladi i bolesti, čuvanje zajedničkih resursa od kojih zavisi opstanak Zajednice i rase, oružana zaštita Zajednice protiv onih koji joj žele naškoditi, sve su to neophodni elementi društvene obrambene funkcije.

2:5

Također tu su elementi koji se tiču zaštite protiv korupcije ljudskog duha, jer opstanak ne ovisi samo o fizičkom aspektu ljudskog života. Isto kao što je obrana fizičkog zdravlja i dobrobiti Zajednice važna socijalna funkcija, tako je važna i obrana njezinog duhovnog zdravlja.

2:6

Prema tome, neophodno je da Zajednica koristi sva potrebna sredstva da isključi snabdjevače doktrina koje uče ljude djelovanju kontra Kreatorovog Cilja, te da se marljivo usprotivi svim utjecajima koji kvare ljudski duh i okreću ga od Puta Života.

2:7

Ako čovjek podučava druge da je dopustljivo miješanje rasa, ili da su svi ljudi jednaki po vrijednosti, ili da život nema svrhu, onda će ga Zajednica proglasiti prijestupnikom i prognati ga van.

2:8

Također, neovisno da li čovjek poučava laž ili istinu, ako je njegovo ponašanje ili stil života takav da vodi druge sa pravog puta, ili da slabi red u Zajednici, onda isti ne može ostati u Zajednici. Jer važna funkcija društva je da brani Zajednicu od nediscipline, isto kao i od laži.

III

3:1

Zajednica vodi svoje članove u nastojanju da steknu znanje, svijest, disciplinu i službu, tako što osigurava socijalni okvir i institucije unutar kojih svaki član uči i raste, te se oblikuje u efektivnog agenta Kreatorovog Cilja. One ga podupiru i usmjeravaju; one mu osiguravaju oboje, i potrebu i sredstva.

3:2

Ljudsko znanje ne dolazi samo iz individualnih nastojanja pojedinaca, već od kolektivne težnje rase kroz bezbroj generacija. Zajednica mora sačuvati znanja postignuta u svakoj generaciji i od njega načiniti bazu za daljnji napredak u idućim generacijama. Mora proslijediti članovima Zajednice znanje stečeno u prošlim generacijama, te mora osigurati da novostečeno znanje ostavi u nasljeđe idućim generacijama.

3:3

Zajednica mora organizirati okvir koji stimulira i nagrađuje učenje, mora osigurati institucije - knjižnice, škole i laboratorije - gdje učenici mogu efikasno stjecati znanje.

3:4

Zajednica se mora pobrinuti da, osim u školama, širi znanje i izvan njih. Svi njezini običaji i prakse, slavlja i festivali, pjesme i rituali, sav rad i posao njezinih članova, treba poticati znanje o identitetu, misiji, i cilju.

3:5

Iznad svega, Zajednica mora zadati smjer u kojem će se stjecati znanje; jer puko znanje samo po sebi nije ono čemu članovi Zajednice teže; već znanje koje vodi ka razumijevanju, znanje koje upotpunjuje svjesnost, znanje koje pomaže u službi Jednom Cilju. Zajednica mora osigurati da naponi njezinih učenjaka budu namjenski i koordinirani; da svaki član bude svjestan pravca i cilja prema kojem teži Zajednica, tako da njihova otkrića budu od koristi na tom putu.

3:6

Oni kojima Zajednica povjeri nadgledavanje i upravljanje članovima, ipak moraju biti pažljivi, jer na putu do znanja može doći do neočekivanih zaokreta. Mudar način je dakle, izbjeći strogu ograničenost i uvijek biti spreman prihvatiti nove putove do cilja, ako se pokaže da su bolji.

3:7

Svjesnost i disciplina, kao i znanje, bolje se usvajaju uz usmjeravanje nego bez njega, te Zajednica također mora osigurati ovo usmjeravanje kroz svoje institucije.

3:8

Mnoge od istih institucija koje usmjeravaju članove Zajednice u njihovoj potrazi za znanjem, također će usmjeravati buđenje njihove svjesnosti, te im pomoći izgraditi u sebi potreban sistem za samokontrolu. Škole moraju razvijati svijest usporedo sa znanjem, te moraju oboje poučavati na način, koji će učenicima pomoći da ovladaju sobom i svojim sposobnostima.

3:9

Festivali i obredi, također moraju uzdizati svijest, i zahtijevati disciplinu od svojih slavljenika: u pjevanju pjesama i recitacija; u demonstraciji elegancije, vještine i snage. Zajednica se treba ponositi sposobnošću svojih članova za samokontrolu, te vrednovati tu vrlinu tako visoko da će svi neodoljivo težiti prema njoj.

3:10

Služba, iznad svega ostaloga, zahtjeva usmjeravanje, tako da služba svakog člana Zajednice upotpunjuje i pojačava onu od svakog drugog člana. Sama Zajednica je instrument službe; obavljanje službe je razlog njezinog postojanja, te se u svakoj njenoj instituciji mora manifestirati taj razlog.

3:11

Zajednica, dakle, mora imati red i strukturu: svaki član ima svoje mjesto u Zajednici, svako mjesto ima svoju svrhu, a svrha svakog mjesta je obuhvaćena Jednim Ciljem. Svaki član Zajednice služi prema njegovim kvalitetama: jedan svojim putem, drugi svojim - i dobro je da postoji više putova. Ali svaki put je usmjeren; svaki član prihvaća usmjeravanje Zajednice pri obavljanju njegove službe.

IV

4:1

Zajednica nije samo skup njenih članova, institucija i njenih materijalnih dobara; to je organizacija, a njena sposobnost da obavlja službu ovisi o efektivnoj koordinaciji njenih komponenata.

4:2

Bez reda, pod čime se podrazumijeva postavljanje članova na određena mjesta u skladu sa njihovim sposobnostima, Zajednica nije skladna i ne može napredovati.

4:3

Bez strukture, pod čime se podrazumijeva skup zakona koji definiraju odnose između njezinih članova i koji upravljaju nad institucijama, Zajednica nema snage i propasti će.

4:4

Kvalitete muškaraca i žena dolaze iznutra; ali razvoj ovih kvaliteta podložan je kako unutrašnjim tako i vanjskim utjecajima. Zajednica upravlja razvojem izvana, te vrednuje kvalitete u skladu sa svojim standardima.

4:5

Neke kvalitete se manifestiraju već u novorođenčeta. One uključuje ljepotu, snagu, energičnost, te vjernost fizičkim normama rase. Druge kvalitete - inteligencija i dispozicija - postaju vidljive tek u odraslom djetetu; a neke postanu vidljive tek u punoj zrelosti, kada se mozak i karakter muškarca ili žene dokraja razviju, te se dokažu u postignućima i službi.

4:6

Zajednica mora prosuđivati sve ove kvalitete, tijekom čitavog života svakog člana, te mora djelovati po svom sudu na način da red u Zajednici najbolje služi Kreatorovom Cilju. Mora prosuđivati novorođenče i odlučiti da li njegova budućnost leži u Zajednici ili izvan nje; mora prosuđivati dijete i učiti ga u skladu sa njegovim sposobnostima; te mora prosuđivati odraslog čovjeka, tako da ga najbolje pripremi za njegov zadatak i poziciju u društvu.

4:7

U svakom društvu ljudi su rangirani, na višim ili nižim pozicijama: neki prema kriteriju bogatstva, neki prema starosti, neki prema naklonosti gomile, neki prema kvalitetama svojih prijatelja ili suradnika, neki prema svojim psiho-fizičkim sposobnostima. Ali Zajednica se izdvaja od ostalih društava: njezini članovi stječu svoje položaje i uspinju se sa jedne pozicije na drugu, samo prema svojoj vrijednosti u obavljanju službe u Zajednici.

4:8

U svakom aspektu službe u Zajednici, oni koji su rangirani više upravljaju onima koji su rangirani ispod njih, a potonji prema njima iskazuju poštovanje. Autoritet vođe Zajednica daje onima čije su kvalitete, iskazane u prijašnjim postignućima i službi, osiguranje da će njihov autoritet dobro služiti cilju Zajednice. Sa svakim danim autoritetom, dolazi korespondirajući nivo odgovornosti.

4:9

A ovo su četiri osnovne institucije u Zajednici: obitelj, akademija, branitelj, i hijerarhija.

4:10

Obitelj je institucija putem koje se Zajednica regenerira. Za Zajednicu ime ove institucije ima specijalno značenje. Drugi mogu nazvati muškarca i ženu koji žive zajedno i koji su prekoračili starosnu dob u kojoj mogu imati djecu "obitelj", ili mogu to ime dati proširenoj rodbini, uključujući djeda, baku i druge rođake. No mi pod "obitelj" podrazumijevamo muškarca i ženu, sjedinjenih od Zajednice specifično iz razloga rađanja i odgoja djece, te njihovu djecu sve dok ne odrastu.

4:11

Nad svakom tako definiranom obitelji Zajednica izvršava svoj autoritet: prosuđuje djecu svake obitelji; ograničava njihov broj kad to odgovara svrsi Zajednice; te postavlja regulaciju njihovog obrazovanja.

4:12

Zajednica čini ove stvari sa ciljem osiguranja da vrijednost rase raste iz generaciju u generaciju. Zajednica obavezuje svakog muškarca i ženu koji su sjedinjeni u obitelj da uvijek imaju na umu ovu svrhu, te da se ravnaju prema njoj.

4:13

Zajednica daje počast svakom muškarcu koji je otac i svakoj ženi koja je majka, te obitelji u kojoj su njih dva spojeni, u omjeru koji korespondira vrijednosti djece koje su donijeli na svijet. Ova vrijednost se mjeri prema kvalitetama naslijeđenima u djece kod rođenja, te prema razvoju i ojačavanju njihovih kvaliteta kroz ispravan odgoj.

4:14

Akademija je institucija kojom Zajednica educira svoje članove, tijekom njihovih života.

4:15

Na akademiji djeca Zajednice stječu temeljno obrazovanje iz jezika, povijesti, muzike, te drugih elemenata njihovog kulturnog nasljeđa; oni postaju svjesni duhovnih temelja svoje egzistencije i Kozmoteističke Istine; te počinju doživotni proces izgrađivanja volje i karaktera kroz disciplinu.

4:16

U akademiji mladi iz Zajednice stječu potreban trening da ih se pripremi za njihov posao u Zajednici, u skladu sa njihovim kvalitetama.

4:17

U akademiji oni odrasli članovi Zajednice koji joj služe kao znanstvenici, obavljaju tamo svoj posao.

4:18

Korpus branitelja je institucija kojom se Zajednica brani protiv neprijatelja, kako unutrašnjih tako i vanjskih. Od onih koji bi naudili bilo kojoj stvari o kojoj ovisi život Zajednice, kako fizički tako i duhovni život.

4:19

Ljudi iz zajednice koji su izabrani da postanu branitelji biti će uvježbani i testirani. Dolazit će iz redova onih koji su posvećeni životu u službi Jednom Cilju, a izabrat će se samo najbolji od njih: najdiscipliraniji, najsvjesniji, i najsposobniji. Biti će jaka desna ruka Zajednice, zakleto bratstvo čuvara uvijek opreznih protiv svih neprijatelja Zajednice.

4:20

Hijerarhija je institucija kojom se Zajednica organizira, upravlja sobom, te održava ispravan kurs na Putu Života.

4:21

Hijerarhija je zajednica svećenika unutar Zajednice; po strukturi ima oblik stepeništa koji vodi prema gore. Kada čovjek zakorači na prvu stepenicu, on je posvećen životu u službi Jednom Cilju.

4:22

Nakon toga on može biti otac u obitelji, ili znanstvenik u akademiji, ili branitelj, ili radnik u drugom polju službe u Zajednici, ali on također ostaje pripadnik hijerarhije. Kako napreduje u znanju, u svjesnosti, u disciplini, i u službi, prosuđuju ga oni koji se nalaze iznad njega. Sukladno njihovom sudu on može napredovati prema gore, na više stepene inicijacije, tijekom čitavog svog života.

4:23

Hijerarhija upravlja i presuđuje. Ona oblikuje strukture, te uspostavlja ili mijenja zakone kada je to potrebno; ali inače čuva ono što je već uspostavila. Gleda u budućnost, predviđa potrebe Zajednice, i nastoji da zadovolji te potrebe. Iznad svega, brine se da Zajednica stalno napreduje: prema novom znanju, višim nivoima svijesti, većoj snazi i disciplini, ka efikasnijoj službi Kreatorovom Cilju.

4:24

Zajednica može imati druge institucije koje služe njezinim potrebama, ali mora imati ove četiri: obitelj, pomoću koje se razmnožava i izgrađuje; akademiju, pomoću koje se obrazuje i stiče nova znanja; branitelje, pomoću kojih se štiti; i hijerarhiju, pomoću koje vlada i upravlja sobom.

V

5:1

Zajednica se uzdiže napredujući prema gore na Putu Života iz generacije u generaciju: pritom stalno razvijajući svoje psiho-fizičke vrline.

5:2

Stremi prema višem čovjeku tako što čisti i selektira rasu na kojoj je bazirana. Organizira svoje muškarce i žene prema njihovim kvalitetama, te u obitelji, kombinira i razmnožava rasne kvalitete tako da najbolje služe cilju. Osigurava da djeca rođena u svakoj generaciji manifestiraju te kvalitete snažnije nego ona iz prošlih generacija.

5:3

Zajednica se također uzdiže tako što u svakom članu probuđuje imanentnu svijest o Cjelini, te izgrađuje disciplinu potrebnu za učinkovitiju službu; kroz obitelj i akademiju čini ove stvari, te uvijek teži prema poboljšanju.

5:4

Zajednica se uzdiže usavršavanjem i jačanjem svih svojih institucija, težeći uvijek da ih dovede bliže savršenstvu: da od obitelji napravi instituciju koja uspješno rađa i odgaja sve kvalitetnije potomke, te ih ispravno uči već od najranijeg doba; da od akademije napravi efikasniju instituciju za odgoj svijesti djece, koja ih protekom vremena pretvara u discipline i obrazovane ljude; da od branitelja stvori jaku instituciju, uvijek opreznju i spremnu obraniti fizičku i duhovnu dobrobit Zajednice; te da hijerarhiju učini mudrijom, pravednijom i efikasnijom u upravljanju Zajednicom, sa svakom prolazećom godinom.

5:5

Tako struktura Zajednice, forma njezinih institucija i zakona koji njome upravljaju, evoluiraju skupa sa rasom na kojoj je Zajednica bazirana. Ali ne evoluiraju naslijepo; vođeni su sve većom samo-sviješću, sve snažnijim osjećajem za pravac koji usmjerava Putem Života, sve sjajnijom i jasnijom vizijom Boga, koji je sudbina rase čiji članovi slijede Put.